

Nr 710.

Av herr **Jonsson** i Skedsbygd **m. fl.**, i *anledning av Kungl. Maj:ts proposition, nr 253, angående utlämnande av stödlån till jordbrukare.*

I proposition nr 253 till innevarande års riksdag har Kungl. Maj:t föreslagit riksdagen, att lånemedel under vissa villkor ställes till förfogande för lindrande av verkningarna av de skador, som uppkommit genom att årets skörd blivit på grund av höstens ogynnsamma bärgningsväder eller frostskaador i vissa trakter helt eller delvis förstörd.

Dessutom ställes i den kungl. propositionen i utsikt att vissa lättnader i skyldigheten av avsätta influtna skogsmedel kan komma att beviljas.

Givetvis kan vi med tacksamhet notera att möjligheter beredes dem, som hårdast drabbats av skördeskadorna, att genom lån komma över den för många kritiska situation, som inträtt genom att skörden helt eller delvis spolierats, men vi kan icke underlåta att påpeka att för många jordbrukare med svag ekonomi, det må nu gälla egna, nytillträdande sådana eller arrendatorer, kan det bli svårt att till deras förutvarande skulder lägga en ytterligare skuldbörda. Utöver årets skördeförlust tillkommer dessutom det försämrade ingångsläge för nästa års skörd, som blivit följderna av att höstsädesådden icke kunnat ske eller höstplöjning av jorden icke kunnat verkställas.

I den kungl. propositionen säger sig jordbruksministern, sedan jordbruksnämnden avslutat sin utredning om skördeskadornas omfattning, överväga, huruvida ytterligare hjälpåtgärder kan anses behövliga. Vi är redan nu övertygade om att sådana åtgärder i ett flertal fall är ofrånkomliga, om vederbörande jordbrukare drabbats av större förluster, i de fall, då dennes ekonomi redan förut är svag. Vi ifrågasätter därför, huruvida icke dessa lån i vissa fall redan nu bort konstrueras såsom avskrivningslån. Vi förväntar emellertid, att Kungl. Maj:t vid ytterligare övervägande av denna fråga även upptar denna form av hjälpåtgärder, men anser att riksdagen redan nu bör göra ett uttalande i denna riktning.

Skördeskadorna har i år hårdast drabbat de inom landets skogsbygder belägna jordbruken. En effektiv hjälp skulle beredas ett stort antal av dessa jordbruks innehavare om skyldigheten att avsätta medel för investeringskonto å skog upphävdes eller om den avsättningsfria gränsen höjdes till förslagsvis 8 000 å 10 000 kronor. Härigenom skulle även en onödig och kostnadskrävande omgång i uppskattning och prövning av låneansökningar undvikas.

Vi vill i detta sammanhang peka på en ytterligare sak av stor betydelse. Många jordbrukare blir på grund av skördeskadorna tvungna att avyttra en avsevärd del av sina djurbesättningar. Härigenom uppstår en fiktiv inkomstökning som medför höjda skatter i ett läge då stödlån måste beviljas jordbrukaren i fråga. Dessa skatter blir följaktligen högre ju större skördeskadorna varit, enär antalet utslagna djur står i direkt proportion till skördeskadornas omfattning. Även denna sak bör enligt vårt förmenande beaktas vid det slutgiltiga ställningstagandet till stödåtgärderna för de av skördeskador drabbade jordbrukarna.

Med stöd av vad vi ovan anfört får vi hemställa,

att riksdagen må i skrivelse till Kungl. Maj:t tillkännage de synpunkter som ovan anförts.

Stockholm den 9 december 1952.

Arvid Jonsson
i Skedsbygd.

Harald Andersson
i Dunker.

Per Persson,
Norrby.

Nils Jönsson,
Rossbol.

J. Onsjö.

J. W. Pettersson
i Norregård.

Rob. L. Jansson,
Aspeboda.

Karl Andersson
i Björkäng.

Per Svensson
i Stenkyrka.

Gunnar Ericsson
i Näs.

David Boman
i Stafsund.

C. O. Carlsson
i Bakeröd.
